

Sygn. akt I ZW 12/22

## POSTANOWIENIE

Dnia 8 listopada 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Wiesław Koziół

na posiedzeniu w dniu 8 listopada 2022 r., w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej, w związku z wnioskiem Prezesa Sądu Dyscyplinarnego przy Wojskowym Sądzie Okręgowym w Poznaniu z dnia 24 października 2022 r., sygn. akt DSW 2/22, o wyznaczenie sądu dyscyplinarnego do rozpoznania w pierwszej instancji wniosku o zawieszenie w czynnościach służbowych obwinionego sędziego Wojskowego Sądu Garnizonowego w O. ppłk W. C.,

postanowił:

na podstawie art. 39a § 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. - Prawo o ustroju sądów wojskowych (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 1754 ze zm.) w zw. z art. 110 § 1 pkt 1 lit. a oraz § 3 zdanie pierwsze ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych wyznaczyć Sąd Dyscyplinarny przy Sądzie Apelacyjnym w Białymstoku jako właściwy miejscowo do rozpoznania w pierwszej instancji wniosku o zawieszenie w czynnościach służbowych ppłk W. C. - sędziego Wojskowego Sądu Garnizonowego w O.

## UZASADNIENIE

Unormowanie art. 39a § 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. - Prawo o ustroju sądów wojskowych – dalej powoływana jako u.s.w., przewiduje, że jeżeli z powodu wyłączenia sędziów rozpoznanie sprawy w danym sądzie dyscyplinarnym nie jest możliwe i nie ma również możliwości przekazania tej sprawy innemu

równorzędnemu sądowi dyscyplinarnemu, Sąd Najwyższy - Izba Odpowiedzialności Zawodowej przekazuje sprawę do rozpoznania odpowiedniemu sądowi dyscyplinarnemu ustanowionemu dla sędziów sądów powszechnych.

Natomiast przepis art. 110 § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych – dalej powoływana jako u.s.p., jako zasadę wprowadza, że do rozpoznania spraw, o jakich mowa w art. 110 § 1 pkt 1 lit. a u.s.p., właściwy miejscowo jest sąd dyscyplinarny, w okręgu którego pełni służbę sędzia sądu rejonowego objęty tym postępowaniem.

Należy w tym miejscu zauważyć, że Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej – dalej powoływany jako TSUE, w wyroku z dnia 15 lipca 2021 r. w sprawie C 791/19, uznał że przepisy art. 110 § 3 u.s.p. i art. 114 § 7 u.s.p., w zakresie w jakim powierzają Prezesowi Sądu Najwyższego kierującemu pracą Izby Dyscyplinarnej, prawo do dyskrejonalnego wyznaczenia sądu dyscyplinarnego właściwego miejscowo do prowadzenia postępowań przeciwko sędziom sądów powszechnych nie spełniają wymogu wynikającego z art. 19 ust.1 akapit drugi TUE, zgodnie z którym sprawy te powinny być rozpoznawane przez sąd „ustanowiony na mocy ustawy”.

Przepisy, o których mowa w powołanym wyroku TSUE, jak również przepis art. 39 a § 4 u.s.w. zostały zmienione art. 4 ust. 5 lit. d i ust. 10 oraz art. 2 ust. 3 lit. d ustawy z dnia 9 czerwca 2022 r. o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw, zam. Dz. U. z dnia 14 czerwca 2022 r., poz. 1259, która weszła w życie w dniu 15 lipca 2022 r. Z dniem wejścia w życie tej ustawy zniesiono również Izbę Dyscyplinarną Sądu Najwyższego, a utworzono Izbę Odpowiedzialności Zawodowej.

W niniejszej sprawie poza sporem jest, że dotyczy rozpoznania wniosku o zawieszenie w czynnościach służbowych obwinionego sędziego Wojskowego Sądu Garnizonowego w O. - ppłk W. C.. Bezsporna jest również okoliczność, że postanowieniem z dnia 10 października 2022 r., Rzecznik Dyscyplinarny Sędziów Sądów Wojskowych – sędzia Wojskowego Sądu Garnizonowego w G. ppłk A. W., wszczął postępowanie dyscyplinarne wobec sędziego Wojskowego Sądu Garnizonowego w O. – ppłk W. C. i przedstawił mu zarzuty popełnienia przewinień dyscyplinarnych określonych w art. 37 § 2 u.s.w. Rzecznik Dyscyplinarny Sędziów

Sądów Wojskowych wystąpił ponadto do Sądu Dyscyplinarnego przy Wojskowym Sądzie Dyscyplinarnym w Poznaniu z wnioskiem o zawieszenie w czynnościach służbowych obwinionego sędziego Wojskowego Sądu Garnizonowego w O.– ppłk W. C. (k. 90-101 akt DSW 2/22).

Powyższa sprawa, w zakresie wniosku o zawieszenie obwinionego sędziego w czynnościach służbowych, zawisła przed Sądem Dyscyplinarnym działającym przy Wojskowym Sądzie Okręgowym w Poznaniu.

W toku postępowania prawomocnie wyłączono od rozpoznania sprawy o sygn. akt DSW 2/22, trzech z pięciorga sędziów orzekających w Sądzie – sędziego płk Z. S. (k. 119 akt DSW 2/22), sędziego płk D. B. (k. 122-122v akt DSW 2/22) oraz sędziego płk P. K. (k. 125 akt DSW 2/22). Nie można było zatem utworzyć w tym sądzie składu do rozpoznania wniosku o zawieszenie w czynnościach sędziego ppłk W. C.. Powyższe wypełniło pierwszą z przesłanek o których mowa w art. 39a § 4 u.s.w.

Za spełnioną uznać należało również drugą z przesłanek z art. 39a § 4 u.s.w., warunkującą przekazanie sprawy przez Sąd Najwyższy właściwemu sądowi dyscyplinarnemu ustanowionemu dla sędziów sądów powszechnych, a mianowicie brak możliwości rozpoznania sprawy dyscyplinarnej przez inny równorzędny sąd dyscyplinarny. Bezsporna jest bowiem okoliczność, że sędzia ppłk W. C. orzeka w Wojskowym Sądzie Garnizonowym w O., mieszczącym się w okręgu Wojskowego Sądu Okręgowego w Warszawie, a zatem zgodnie z art. 39a § 2 u.s.w. Sąd ten jest wyłączony od rozpoznania niniejszej sprawy.

Wobec tego, że w strukturach sądownictwa wojskowego funkcjonują tylko dwa sądy dyscyplinarne przy wojskowych sądach okręgowych (§ 1 ust. 1 pkt 1 i 2 rozporządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 9 maja 2014 r. w sprawie określenia siedzib i obszarów właściwości sądów wojskowych, Dz. U. z 2014 r., poz. 662 ze zm.), a żaden z nich nie może z przyczyn obiektywnych rozpoznać niniejszej sprawy, Sąd Najwyższy wyznaczył Sąd Dyscyplinarny przy Sądzie Apelacyjnym w Białymstoku, jako właściwy miejscowo do rozpoznania w pierwszej instancji wniosku o zawieszenie w czynnościach służbowych ppłk W. C. - sędziego Wojskowego Sądu Garnizonowego w O. (jest to sąd dyscyplinarny przy sądzie apelacyjnym, w okręgu którego pełni służbę sędzia, którego postępowanie dotyczy).

Kierując się przedstawionymi motywami rozstrzygnięto jak na wstępie.

[as]